

den offentlige sektor, ikke mindst i dens rolle som en meget, meget stor indkøber.

Det skal udnyttes, og der er da også allerede for længst taget initiativer på en række af de konkrete områder, som forslaget nævner. Flere er undervejs, men miljø, energieffektivitet, sundhed og arbejdsmiljø i offentlige indkøb er et meget sammensat område, der ikke kan skæres over en læst. Regeringen mener derfor ikke, at den meget omfattende statslige regulering, som beslutningsforslaget lægger op til, er den optimale måde at gøre det på. Vi må have en mere nuanceret tilgang til spørgsmålet.

Kl. 13.10

Bindende krav kan være relevante i nogle tilfælde, men på andre områder tror jeg vi kommer længst med god information, gode vejledninger og frivillige initiativer. Der bliver allerede gjort en stor indsats mange steder i det offentlige, og stive regler kan let virke demotiverende. Lad os derfor bevare fleksibiliteten og udnytte de praktiske erfaringer, og lad os give de offentlige institutioner mulighed for selv at tage et ansvar.

Lovgivning kan også let give anledning til diskussioner om, hvem der skal dække eventuelle merudgifter eller høste fordele af eventuelle besparelser, og derfor tror jeg, det er ret centralt, at f.eks. kommunerne er med i processen. Dertil kommer, at det ikke er helt enkelt at opstille regler for grønne indkøb; det er i hvert fald ikke så enkelt, som SF's forslag kan give indtryk af.

Vi kan f.eks. ikke bare kræve, at alle produkter, som leveres til det offentlige, skal være fri for stoffer, der er på Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer. Jeg ved, at det lyder meget besnærende, men der mangler stadig velbelyste alternativer til en række anvendelser, og listen er jo bl.a. en opfordring til producenterne til at udvikle disse alternativer.

Den samme problemstilling har vi, når det gælder pvc- og ftalatfri produkter i sundhedsvæsenet. Her mangler der på mange områder stadig alternativer, og man har kun meget begrænsede erfaringer med mulige bivirkninger af de alternativer, som rent faktisk findes. Desuden er medicinsk udstyr omfattet af fælles EU-regler om kvalitet og sikkerhed, og de enkelte medlemslande må ikke hindre markedsføring af udstyr, der lever op til kravene i direktiverne. Sådan er det bare, og derfor er det bedre at arbejde via EU med at klarlægge problemstillinger om alternativer til f.eks. pvc og ftalater, sådan som vi allerede gør.

Hvad de økologiske fødevarer angår, mener jeg, det skal være en decentral beslutning. Det skal altså ikke være noget, som regering eller Folketing dikterer f.eks. den enkelte kommunalbestyrelse eller den enkelte institution.

Som sagt må vi have en mere nuanceret strategi, og lad mig nævne nogle af de initiativer, som regeringen faktisk allerede har sat i gang, nogle frivillige og andre af mere bindende karakter.

Først og fremmest er der i en årrække udgivet vejledninger til offentlige indkøbere om miljø- og energihensyn ved indkøb af forskellige produkter. Specielt for statslige institutioner er der udstedt et cirkulære, der forpligter til at udarbejde en grøn indkøbspolitik, og alle ministerier har nu indskrevet miljøhensyn i deres indkøbspolitik. For at sætte øget fokus på de kommunale indkøb er borgmestrene i København, Århus og Odense blevet enige med mig om at etablere et partnerskab, hvor vi forpligter hinanden til at nå helt konkrete miljømål for indkøb på udvalgte områder, herunder nogle af dem, der er nævnt i beslutningsforslaget. Tanken er, at vi gradvis udbygger de mål, vi er enige om, og samtidig opfordrer vi andre kommuner til at tilslutte sig disse mål.

Som led i kommunalreformens ikrafttræden er det selvfølgelig meget oplagt, at når de sammenlagte kommuner alligevel skal gå alle deres indkøbssystemer og indkøbspolitikker igennem, skal de også begynde at tænke dybere over grønne indkøb. Jeg håber meget og vil stærkt opfordre til, at man tager grønne indkøb med i de nye indkøbspolitikker ude omkring i de nye kommuner.

Hvad angår statens indkøb, er Finansministeriet gået i gang med at etablere fælles bindende indkøbsaftaler på en række områder. Der er netop gennemført udbud for computere, printere, møbler og kontorartikler, og i den forbindelse er der indarbejdet en række krav til miljø- og energiforhold og i øvrigt også til arbejdsmiljø. Flere områder vil blive omfattet, og der vil også her blive indarbejdet miljøkrav de steder, hvor det er relevant.

Hvad elektriske apparaters energieffektivitet angår, blev der allerede i 2005 udstedt et cirkulære om energieffektivisering i de statslige institutioner med krav om energieffektive indkøb. Som opfølgning på den politiske aftale om den fremtidige energispareindsats har Transport- og Energiministeriet indledt drøftelser med KL og regionerne om, hvordan kommuner og regioner